Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

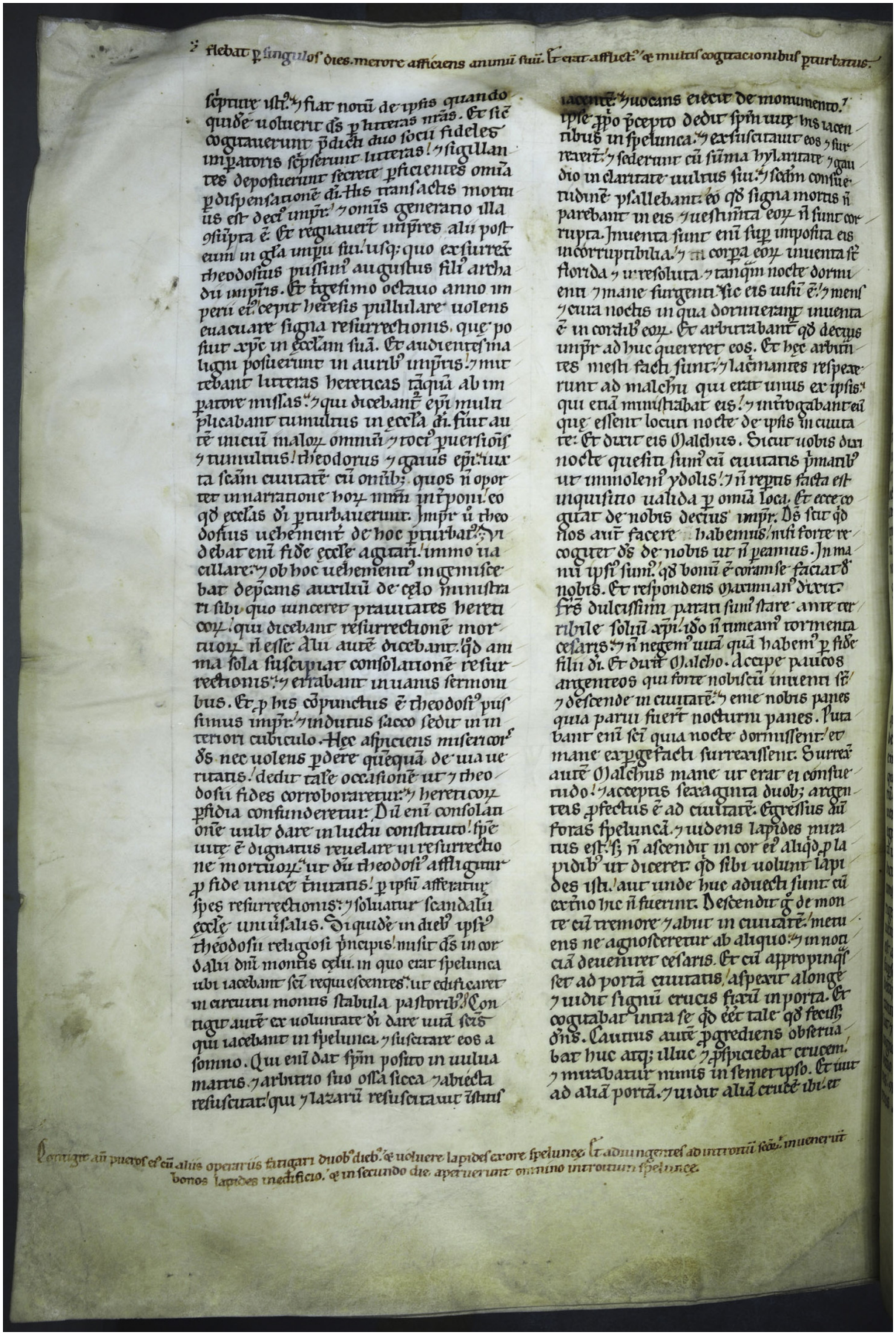

flebat p singulos dies. merore afficiens animũ suũ. Et erat afflict. & multis cogitacionibus perturbatus.

sepeliri ulti. & fiat notũ de ipsis quando
quidẑ uoluerit ds p litteras mas. Et sic
cogitauerunt pdicti duo socii fideles
imperatoris sepserunt litteras! & sigillan
tes depositerunt secrete pficientes omia
p dispensationẽ di. His transactis mor
tuus est deca impr. & omis generatio illa
superta ẽ. Et regnauerit impres alii post
eum in gla imperii sui usq; quo exsurrex
theodosius pissimus augustus filius archa
dii impris. Et tgesimo octauo anno im
perii ei cepit heresis pullulare uolens
euacuare signa resurrectionis. que po
suit xpc in eclam suã. Et audientes ma
lum posuerunt in auribus impris & mur
murabant litteras hereticas tãquã ab im
peratore missas. & qui dicebant epi multi
plicabant tumultus in eclã di. fuit au
tẽ inter illos omnũ & roci puersiois
& tumultus! theodorus & gaius epi. iui
ta scam ciuitatẽ cũ omib; quos n oportet
in narratione hoc mm interpon. eo
qd eclas di perturbauerunt. Impr ũ theo
dosius uehemenr de hoc perturbat. & in
debat enim fide eclie agitari! immo ua
cillare. & ob hoc uehemenr ingemisce
bat depcans auriliũ de celo ministra
ri sibi quo uincere prauitates hereti
corũ! qui dicebant resurrectionẽ mor
tuorũ n esse. alii autẽ dicebant. qd am
ma sola suscipiat consolationẽ resur
rectionis. & erabant in uanis sermoni
bus. Et p his cõpunctus ẽ theodosi pis
simus impr. & indutus sacco sedit in in
terior cubiculo. Hec aspiciens miseri cors
ds nec uolens pdere quicquã de ua ue
ritatis! dedit tale occasionẽ ut & theo
dosii fides corroboraretur. & heretico
rũ pfidia confunderetur. Dũ enim consolan
onẽ uult dare in luctu constituto! spe
uit ẽ dignatus reuelare ui resurrectio
ne mortuorũ. ut dũ theodosius affligitur
p fide uniee tentatus! p ipsũ afferatur
spes resurrectionis. & soluatur scandalũ
eclie uniũsalis. Di quidẑ in diebus ipsi
theodosii religiosi pncipis! misit ds in cor
dalii dni montis celi. in quo erat spelunca
ubi iacebant sci requiescentes. ut edificaret
in circuitu montis stabula pastorũ! Con
tigit autẽ ex uoluntate di dare uitã scis
qui iacebant in spelunca. & suscitare eos a
somno. Qui enim dat spm posito in uulua
matris. & arbitrio suo ossa sicca & abiecta
resuscitat! qui & lazarũ resuscitauit ẑ tuus
iacentẑ. & uocans eiecit de monumento.
ipse ẑpo pcepto dedit spm uitẽ his iacen
tibus in spelunca. & exsuscitauit eos & sur
rexerũt! & sederunt cũ suma hylaritate & gau
dio in claritate uultus sui. & secm consue
tudinẽ psallebant! eo qd signa mortis ñ
parebant in eis & uestimenta eorũ ñ sunt cor
rupta. Inuenta sunt enim sup imposita eis
incorruptibilia! & in corpa eorũ inuenta sũt
florida & ir resoluta & tãqm nocte dormi
entes & mane surgentes. sic eis usũ ẽ! & mens
& cura noctis in qua dormierant inuenta
ẽ in cordib eorũ. Et arbitrabant qd decus
impr ad huc quereret eos. Et hec arbitra
tes mesti facti sunt! & lacrimantes respex
erunt ad malchũ qui erat unus ex ipsis.
qui eis ministrabat eis! & interrogabant eũ
que essent locui nocte de ipsis in ciuita
te. Et dixit eis Malchus. Sicut uobis dixi
nocte quesiui simil cũ ciuitatis ymagin
ut immolem ydolis! & ñ repus facta est
inquisitio ualida p omia loca. Et ecce co
gitat de nobis decius impr. Ds scit qd
nos aliq facere habemus! nisi forte re
cogitet ds de nobis ut ñ peamus. In ma
nu ipsi simil! qd bonũ ẽ coram se faciat d
nobis. Et respondens Maximian dixit
frs dulcissim parati sumus stare ante ter
ribile solũ xpi! ido ñ timeam tormenta
cesaris. & ñ negem uitã quã habem p fide
filii di. Et dixit Malcho. Accipe paucos
argenteos qui forte nobiscũ inuenti sũt
& descende in ciuitatẽ. & eme nobis panes
quia paru fuerit nocturni panes. Puta
bant enim sci quia nocte dormissent. et
mane expgefacti surrexissent. Surrexit
autẽ Malchus mane ut erat ei consue
tudo! & accepit sexaginta duob; argen
teis pfectus ẽ ad ciuitatẽ. Egressus aut
foras spelunca. & uidens lapides mira
tus est! & ñ ascendit in cor ei aliqd p la
pidib ut diceret qd sibi uolunt lapi
des isti! aut unde huc adiecti sunt cũ
extino hic ñ fuerint. Descendit q de mon
te cũ tremore & abit in ciuitatẽ! metu
ens ne agnosceretur ab aliquo. & in noc
tã deueniret cesaris. Et cũ appropinqs
set ad portã ciuitatis! aspexit alongẽ
& uidit signũ crucis fixũ in porta. Et
cogitabat intra se qd eet tale qd fecis
dns. Cautius autẽ pgrediens obserua
bat huc atq; illuc & pspiciebat crucem.
& mirabatur nimis in semetipso. Et uit
ad aliã portã. & uidit aliã crucẽ ibi. et

Contigit aũ pueros et cũ aliis operariis fatigari duob dieb. & uoluere lapides extra speluncẽ. Et adiungentes ad introitũ scũ. inuenerũt bonos lapides in edificio. & in secundo die aperuerunt omnino introitum spelunce.